

ACC. N:R.

M. 7541:51.

Landskap: SmålandUpptecknat av: G. G. WaldenHärad: ÖstboAdress: LundSocken: KärdaBerättat av: Jacob LillienbergUppteckningsår: 1941Född år 1887 i KärdaLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Godsägarna kommo åkandes med kusk och betjänt och häs-

tar. Alla herrgårdar hade ett särskilt gäststall där de främmandes hästar fingo stå. Hästarna fingo fritt foder men gästens egen kusk fick sköta dem och hans egen betjänt fick passa upp honom. Om gästen hade rest en tre fyra mil stannade han ofta i 14 dagar eller tre veckor - mindre tid lönade det sig att stanna om man kommit så långväga ifrån. De hade dessutom ofta med sig sina egna jägare och hundar. På sommaren hade gårdarna inget umgänge med varandra men på hösten börja-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7541 : 52

Landskap: *Småland*Upptecknat av: *O. B. Walden*Härad: *Årbo*Adress: *Lund*Socken: *Kädda*Berättat av: *Jacob Lilliecrantz*Uppteckningsår: *1941*Född år *1887* i *Kädda*.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de det åter. Godsägarna reste och besökte varandra under hös-

ten och vintern med avbrott för helgerna. Då brukade de spe-

la kort eller huvudsakligast bräde om kvällarna och på dagar-

ha jagades det. Och på kvällarna brukade de också sitta och

prata och röka långpipa.

ACC. N:R.

M. 7541:53.

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

A. B. Halden

Härad:

Östbo

Adress:

Lund

Socken:

Kånda

Berättat av:

Jacob Kihlberg

Uppteckningsår:

1941

Född år

1887 i Kånda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Major Rydström som bodde i Örebrotrakten brukade gå med

sina hundar ända uppifrån Närke och ned till Skåne med si-

na hundar och bodde då på olika gårdar och jagade där och

gick så nästan hela året runt. Då var jakten lovlig nästan he-

la året.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7541:54

Landskap: Småland Upptecknat av: A.B. Haldemansson
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärla Berättat av: Jacob Källgren
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärla

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Löwensköld klädde sig alltid i frack och ordnar till mid-

dagen även i vardagslag när han var ensam. En gång red pap-

pa dit för att hälsa på honom och eftersom ~~en~~ ridit dit hade

han endast kunnat taga med sig ett par långbyxor som han vid

middagen utbytt ridbyxorna emot. Men till middagen kom Lö-

wensköld ändå i frack och ordnar och var missbedåten att pap-

pa inte hade frack med sig och sade + "Jag skall lära dig att

på vilket sätt du kommer eller hur du kommer hit, ridande åkan-

de eller gående skall du ha fracken med dig."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 7541:55

Landskap: Småland Upptecknat av: O. O. Walden
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kädda Berättat av: Jacob Lillieskrantz
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kädda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gång var en läkare kallad ut på sjukbesök till Löwen-
skölds gård och Löwensköld undrade om han ville stanna och äta
middag med honom . Doktorn som visste att Löwensköld alltid
fordrade frackkläddel till middag svarade att han ville det
gärna men han hade ingen frack med sig och då svarade Löwen-
sköld att då kanske det kunde lämpa sig någon annan gång istäl-
let när han hade frack med sig.

Skriv endast på denna sida!

ACC. Nr.

M. 7541:56.

Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Wallander
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jacob Källvång
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Krokiga linden.

Om någon kom att röra den knotiga linden som stod inne i en hage vid landsvägen till Kärda skulle den människan dö under årets lopp och därför fick gräset runt om under dess utbredda grenar stå orört vid slåttern för ingen vågade gå nära den. Det är fortfarande ingen som rör gräset däromkring. Den är nu så gammal och murken men ingen vågar hugga den.

Det säges att om den högs skulle gården brinna. Linden står på Källunda ägor men ^{Källunda} ägdes ~~en~~ förut av min farfar som bodde på Åminne .

På Anniens finns ett familje-
porträtt som spökar.

Stammmodern drucknade när
hon bara var 28 år gammal
och hon lags upp och må-
lades medan hon stod lik.
Hon spökar vid vissa till-
fällen.

Hon håller en psalmbok
mellan händerna och den
boken har gått i arv i släkten
och via professor August Quer-
nerstedt fick min son Magnus
den.

ACC. N:R. M.7541:58.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Munken Hieronymus som
är målad på en stor gam-
mal tavla kan bäst hänga
på ett enda ställe.

En gång vid någon städ-
ning hade den blivit flyttad
till en annan plats men
då märkte den så att den
måste hängas tillbaka på
samma plats nästa morgon.

Tröskvarnen Lilliecrantz i Växjö
fasten till min far döende
hade en natt om samma
sak nämligen att en järnkista
skulle finnas på en bestämd
plats i väggen på Hölle gård
som förut varit fideikomiss.

Tobias Lilliecrantz fick lov att un-
dersöka saken och han fann
mycket riktigt en kista på den
platsen. Han tog den helt enkelt
med sig fastän det hade han
vät inte rätt till. Han kom kö-
rande hit sedan med kistan
som hade stora tjocka band
runt om med två handstora
hänglas fästade dävid. Låssme.

ACC. N:R. M. 7541 '60.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den försökte öppna den och då
fanns flera dokument i den.
De båda prästarna Lillierus
läs inte ha känt till Hörs
gård så väst mycket utan de
hade bara dömt om platsen.

På Lundbyholm finnes ett
porträtt av en modern som
setts. Den visar sig alltid
för den blivande husfrun på
gårdan.

Mia Tamm som var förlovad
med en stänking till fideikomissa-
rien var där på besök. Hon vak-
nade på natten av att denna
anmoder stod i all sin prakt
och tillade på henne.

Underligt nog gick hennes fäst-
man sedan överdaga Lundbyholm
och hon blev alltså husfru där.

Det fanns nämligen inga
barn som kunde överdaga går-
den.

För brude de binda sam-
man händer på den döde för
att han ej skulle gå igen.

På jordbegravningar har
de fortfarande den seden att
de "lämnat ut livet" innan de
gå till kyrkan. Det gör van-
ligen prästen eller också någon
annan. Så har de kallas på mor-
gonen innan de går till kyrkan
och när de kommer därifrån
serveras middag.

Först när de kommer
tillbaka får de kaffe och
sorglådan garnsade med
ett svart kors på täcket och
svarta sorgkammeller servera-

ras på en bricka och alla sorters kakor och söta saker.

Sedan kommer gjäva middagen. Där är det alltid utsett ett särskilt värdfolk - de stjärnande gjäva behövt ej då ha några värdfolksplikter. Det var vanligt att viot på inom deras egen umgängeskrets som utvägs till värdfolk och som voro länjade därtill och dess brukade sedan vara värdfolk på olika begravningar där det parerade s. v. s. i deras egen umgängeskrets. När den gamle rådgäven här dog så var ladugårdskatten och hans hustru värdfolk vid middagen.

Vill middagen skulle man
gå i en vis tur och ordning.
Först herregårdens folk, sedan prä-
sten och sedan nämndemännen
och nämndemannans morar och
sedan de sörjande i tur och ord-
ning. Allan skall inte gå ge-
nast till bords, det skulle vara
oartigt utan man skulle tru-
gas tre gånger först.

Först var det smörgåsar
med köttbullar, hummeromelet,
silgratin, fisk och sillallat och
sylta. Sedan var det frukostoppa
och sedan kött och dämp i ost-
kaka och kåda.

Ostkakorna som de bakat själva
var i regel förning till ka.

begravningen ~~och~~ och liksom för-
soma som nog i regel vore be-
ställda hos någon förschild som
behöfde ordna.

På middagen drack man
svagdricka eller mjölk och i-
bland fingo de snaps. Ibland
hade gästerna själva bränn-
vin med sig som de gingo ut
och tog en klunk av smeksnut,
så att stämningen steg allt mera.

En timme efter middagen
fingo de kaffe igen.

Den ordinarie begravnings-
marsch från klockan 7 på
morgonen till klockan 11 på
kvällen.

Tid begravningen gingo

alla kulanua för sig och se-
dan alla gummorna efter.

Även när de gingo till
kyrkan som vanligt på sön-
dagen så gingo de aldrig bort
vid varandra utan karlen
kom alltid först och sedan
hvisman efter honom.

En lång tid framåt ef-
ter begravningen så där en par
månader efter buka de söc-
jande sitta i bänken under
gudstjänsterna när den öv-
riga församlingen står upp.

ACC. N:R. M. 7541:67
Landskap: Småland Upptecknat av: O. B. Walden
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Prest Tillberg
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid begravning har man alltid granar utanför sorgehuset och på vägen utanför är lägges ett grankors likaså i varje vägkorsning lägges ett grankors av hackade grankvistar. Nu har folket nog knappast längre någon uppfattning om varför man lägger dessa kors i vägsälken utan det är bara traditionens makt som gör att de fort farande lägger dessa granriskors vid begravningarna.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

7541:68

Landskap: Småland Upptecknat av: O. B. Waldemarson
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jacob Lillieson
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gubben Hellberg berättade att en gång skulle han gå ned
och meta vid den vanliga platsen nere vid sjön. Då låg där
något som han tyckte var en lång stock som ~~han~~ han inte sett ~~fö~~
förut och han tyckte att den var lämplig att stå på. Men ef-
ter en stund fann han att han ~~s~~ var en lång bit från land och
när han tittade ned fann han att det inte var en stock han stod
på utan på en jättestor gäddas rygg.

~~Blåsjö visste att det var mycket olyckligt~~

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

No. 7541:69

Landskap: Småland

Upptecknat av: O.B. Waldemaar

Härad: Åstbo

Adress: Lund

Socken: Kärda

Berättat av: Jacob Lillierenberg

Uppteckningsår: 1941

Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den gamle Blåsjö som var jägare här var så förargad för att Rydströms hundar voro bättre än gårdens. Blåsjö hade fått besked att han skulle taga Rydströms hundar med ut på jakt och det gjorde ~~han~~ också utan invändningar. Men på morgonen när de släpptes kunde de ej driva ett dygg utan min far måste skicka Blåsjö efter gårdens egna hundar.

När baron på kvällen undrade varför Rydströms ~~hundar~~ ej kun-
nat drvia talade Blåsjö om att han sm^rot varm talg om munnen på
Rydströms hundar och därför kunde de ej spåra något villebråd
för de kände ju endast talglukten.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7541:70.

Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Waldenström
Härad: Åstorp Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jacob Tillierberg
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blåsjö var finne till börden och han var jägare. Blåsjö ville retas med Rydström och en gång sade han till min farfar: "Ja skall förgöra Rydströms bössa så att han ej kan skjuta!" En dag sköt också Rydström mycket dåligt och var så föragad.

Farfar undrade sedan hur Blåsjö hade förgjort geväret och då talade han om att för att förgöra bössan hade han taigt en knappnål och stuckit ned i ett nyståndet lik och omedelbart stuckit nålen i Rydströms bösskolv och i och med det var bössan förgjord.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

7541:71

Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Haldemansson
Härad: Osbo Adress: Lund
Socken: Kädda Berättat av: Jacob Lilliesund
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kädda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gamle Blåsjö visst att det var mycket oturligt att möta fruntimmer när man skulle ut på jakt. Om Blåsjö då mötte ett fruntimmer vände han om hem och hängde upp bössan på väggen igen och sedan gick han ut på nytt. I bland kunde han få vända många gånger och ibland hände det att han aldrig kom ut på jakt bara för att han mötte fruntimmer på vägen.

Här på bruket var man fullt på det klara med att Blåsjö kunde trolla.

Skriv endast på denna sida!

Sandberg var rädd för vita hästar.

Utanför Öjörnsö ligger en liten fiskarstuga och där var vi ett stort sällskap som väntade på att Sandberg skulle komma och se oss över.

Slutligen kom han litet på jirkaluvsen och badade om att när han skulle gå sig i väg så mötte han de vita hästarna och därför måste han taga en rop för att skäcka sig.

ACC. N:R.

M. 7541:73.

Landskap: *Småland*Upptecknat av: *A. B. Haldemason*Härad: *Östbo*Adress: *Lind*Socken: *Kärda*Berättat av: *Tarst Lillierung*Uppteckningsår: *1941*Född år *1887* i *Kärda*LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVJärnkälla.

Nere vid smedjan på Åminne fanns en järnkälla. Sara Johanna Sandström som var mor till några av våra smeder hon drack alltid sådant vatten. Hon kom alltid med ett litet krus och skulle hämta vatten där. Vi barn betraktade henne nästan som en häxa. Hon rökte alltid på en liten järnpipa och hon hade ett litet tobaksland~~s~~ som han själv odlade och som han fick sin tobak i-från.

*L. W. F. 27.**2 /*

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M. 7541:74

Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Waldenström
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jacob Lilliesand
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

" Skräddaren i stan " som brukade komma till bruket och sy kläder åt alla barnen var förfärligt spökrädd och vidskeplig. I sin portfölj hade han alltid en hoptorkad död flädermus som skulle skydda honom och när han var borta och sydde brukade han be om en talgljusstump som han band fast i sängstolpen och kunde han inte få det band han fast en stålbit till skydd.

Alla tjänares lön hade 10 kr. i städ-
aja. I och med att de fått städ-
jan fingo de ej lämna tjäns-
ten i så fall hämdades de
 tillbaka av länsmanen som
 återinsatte dem i tjänsten. Där-
med hade de också förverkat
 sin lön för året. När året var
 gånget fingo de betalt och "tjänar-
 na reda för sig gjort." Slog de sö-
 der något i tjänsten så gjordes av-
 drag i deras lön. Den 24:e oktober
 var avtöningsdagen och då
 hade alla tjänares 1 frivecka
 avtöningen de skulle flytta eller
 ej.

Då var det också friveckolön-

dag och då samlades alla i Tår-
narnas. Griveckelördag var den
stora förloringsdagen.

Drängarna hade i lön 1 par
skölar och 1 par skor och ett
vist kvantum brännvin och
salgljus samt 80-100 kr. och dessutom
mat och husrum.

Pigorna hade 20-25 kr. om året
samt klädningsbyg, ett par skor,
salgljus och mat och husrum.

I vanliga fall hade tjänarna
alltid släkor.

Före när de kommers in i en
stuga brukade de ofta hälsa: "Gud
fred härinne!"

När t. ex. två bönder möttes
på vägen brukade de hälsa var-
andra med orden: "Tack för hem-
ma!" Även om de inte skäffats
på väldigt länge hos varandra.

Och de skakade händer mötte var-
andra igen sade de: "Tack för i
jämna!" Nu har de sistn ordet
fallit bort så nu hälsar bara
varandra genom att säga: "Tack!"
Och hälsar också med: "God-
dag!"

Nu hälsar man alltså på
varandra genom att säga i

hant men det gjorde allms.
gen mycket sällan för.

Det var inte heller van-
ligt med kyrkor bland all-
mogens för.

När de skrubade näs-
na mot varandra för så sa.
de de alltid: "Så kyrkor kineser-
na!"

Barnen sade alltid Teller
ti till föräldrarna.

Alla kvinnliga äldre kalla-
des för "mostar" även om det ju
alla sats var obefogat..

"Farber" användes aldrig för
inte ens till den riktiga farber.
den som tilltal utan man
sade bara T och ni!

Allmogon brukade inte gå
till herrshaps folkst genom
all låga i hand.

Om någon av arbetarna
kom och skulle tala med
pappa så lade han ner sin
mörra på nedersta trapp-
steget på farstustrappan.

När de sedan gingo tillbaka
skulle de gå baklänges ned för
trappan tills de kunde taga
sin mörra. Då gingo de vända
sig om och gå sin väg. Så gjorde
de de även om ingen var
närvarande.

Dagsverkanen äto aldrig med hatten på när de under tom-
markhalvåret sutto ute. De togs
av hatten när de läste bordabö-
cker och när de hade ätit satte de den
på igen.

De hade sin matväska i en
väska av grävlingsskinn eller
kalvskinn. Den hängdes i en
rem över axeln och locket knäpp-
tes med en eller knäpp av mässing
smitt på eller två mässingknäp-
par - 1 på var sida. Väskan var
ungefär 40 cm. lång och 15 cm.
bred och så djup att man precis
kunde ställa ned en liten flaska
där. Samma brukade vara

ACC. N:R. M. 7541 : 8/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fylld av mjölk och till den åt
man smög äsar.

Själva skinnfäcken såg usel
så att den skardes ju av småningarna
så att det endast såd skinnlappar
kom här och där. En sådan
matväska var nästan outöf-
lig så den kunde gå från far
till mor.

ACC. N:R. M.

7541:82

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vi har alltid haft prästelden
men det har inte varit på
någon bestämd plats men
de ständes alltid på någon höjd
och är det inte så mycket präst-
eldar som för - då kunde man
på kvällen norrut öra Källun-
dastjärn på höjderna där se många
prästeldar som ständes.

ACC. N:R. M.7541:83.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var liten och hade
värt på händerna så knöt
de en knut på en silkesdrad
som för varje värt. Sedan
bands denna silkesdrad om
en morot och den stängdes
i brunnen.

Och när den moroten var
rutten skulle värdarna vara
borta.

ACC. N:R.

M. 7541:84.

Landskap: Småland Upptecknat av: O. B. Waldenström
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kånda Berättat av: Jacob Källgren
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kånda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här stod ett par gamla aspar som ruttnade och blåste ner och de lyste alldeles kolossalt. Jag kommer särskilt ihåg ~~ett~~ tre aspar som blåste ned och flisorna från de myrknad^e träden lys- te med ett blått fladdrande sken. Det kom ett sådant ljus från dem att man kunde vägleda sig ända ned till sjön. Vi tog ett par flisor med oss och gingo upp i köket och där satt en gjutare och han sade att det skulle draga olycka över poj- karna. Det fanns inga arbetare som ville bära bort asparna- ingen ville röra vid dem men var^or vet jag inte.

Skriv endast på denna sida!

Man skulle aldrig säga på
väntor skump. först på
morgonen - då fick man
sändvark utan man skulle
saga på höga skumpa först.
Det sade alltid pappa.

Om man tar något avigt på
vid påklädningen så skall man
sj vända det rätt. Det betyder
olycka.

Om man glömmes att säga
något med när man skall fara
bort skall man sj vända
fr att hänsa det. Det betyder
också olycka.

ACC. N.R. M 7541:86
 Landskap: Småland Upptecknat av: O. B. Waldenström
 Härad: Ortbo Adress: Lund
 Socken: Kärda Berättat av: Jacob Liljeberg
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1887, Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ovanför stalldörren hängdes alltid en uggla med utsträckta vingar ^{ut}slutande för att skydda hästarna mot sjukdom. Det hjälpte inte att hänga den ^{ut}för kostallet.

I ladugården hängdes markvastar på olika ställen för att skydda korna mot sjukdomar. Det var träd med ^hötovade kvistknutor som kallades markvastar.

Vi hade ^alltid en uggla hängande ovanför stalldörren och den fick hänga tills den slutligen ^atrillade ned.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7541:87
Landskap: Småland Upptecknat av: O. B. Wallinsson
Härad: Åstbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Prest Killecrantz
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här fanns ett sjörå i Källundasjön som särskilt gjutaren
Henry hade respekt för. Det visade sig alltid nere vid sjön
en
förresten just vid plats där de brukade ha påskeldarna ett
ställe som låg på denna sidan sjön mitt för Skedingsnäs.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7541:88.

Landskap: SmålandUpptecknat av: O. B. WaldenströmHärad: BohusAdress: LundSocken: KnästaBerättat av: Jacob KällgrenUppteckningsår: 1941Född år 1888 i Knästa.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Bestorpssjön fanns mycket braxen och där fanns en piga i Bestorp som tröttnade på att rensa all den myckna braxen och slutligen tog hon en braxen och piskade den och slängde den tillbaka i sjön och skrek åt dem att den skulle hälsa alla braxarna att så skulle det gå för alla braxar som kommo till Bestorp. Och sedan den dagen fingo de aldrig någon braxen mer.

Att det verkligen varit mycken brax i Bestorpssjön kan man se på alla de gamla braxgårdarna som synas nere på botten vid lågt vattenstånd.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7541:89

Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Wallenstam
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jacob Lilliesund
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid ett torp som hette Ävjan gick den gamla vägen mellan

Kärda och Hånger förbi. Vid det torpet låg en göl i vil-
ken en präst drucknade en gång och därifrån höres alltid
suckar.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7541:90

Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Waldmann
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jacob Lilliereng
Uppteckningsår: 1941 Född år 1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Värnamo står en sten på folkskolans gård och det säges att
den vänder sig när den luktar hör en filmspelare. Där den
marknad-
stenen ligger var förr den egentliga arbetsplatsen.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7541:91

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

'Prästfodralet' kallades en stor ihålig bok på vägen mellan Kända och Hånger. Ty när prästen körde från Kända till Hånger som var annorlunda så hade en brännvinsflaska stående i trädet och där stannade han och tog sin kyrkesup när han reste till och från Hånger.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

LUNDS UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

M. 7541 : 92

Prästafodiale

Landsk.

Småland

Hd.

Östbo

Sn.

Kårla

By etc.

H.

Br.

L.

Djup

Diam.

Ägare

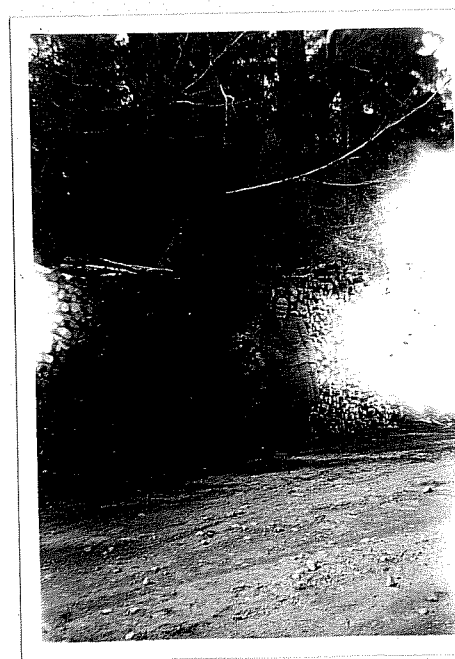
(Adr.)

Fotogr. av

Teckn.

Ar

Negativ

11:10:52.

Beskrivning

Gammal ihälig bok i vilken man
kan se sin brömsvinsflaska gömd
och där kan se kyrkornas när han
går mellan Kändas och Hänges kyrkor

Litteratur**Ant. av****År**

ACC. N:R.

M 7541:93

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

O. B. Wallenstam

Härad:

Östbo

Adress:

Lund

Socken:

Kärda

Berättat av:

Jacob Hillebrand

Uppteckningsår:

1941

Född år

1887 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det är ett spöke som härskar på vägen mellan Betstorp och Bellevue och kallas Moster i Göstas. Hon bodde vid källan bredvid vägen som heter Göstas och hon brukade visa sig på det s.k. ^{blå} ~~blå~~ berget som ligger alldeles invid. Hon visade sig bara torsdags-och fredagskvällar. Om hon stod vänd mot öster betydde det lycka och om hon stod vänd mot väster betydde det olycka. Hon stod aldrig vänd mot norr eller söder.

Hon var alltid vitklädd. Gjutarna hade en väldigt stor respekt för henne och därför undvek de att gå till Kärda och handla på torsdagar och fredagar.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 7541:94
Landskap: Småland Upptecknat av: A. B. Waldenström
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärla Berättat av: Jacob Lillström
Uppteckningsår: 1941 Född år 1867 i Kärla

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skator

Bönder dödar inte gädda skator som bygger i deras trädgårdar trots att de tar kycklingar och ägg och annat ty det betyder olycka.

Ekorrrar.

Möte med ekorre på väg betyder olycka säges det här.

ACC. N.R. M. 7541:95
Landskap: Småland Upptecknat av: O. B. Waldenström
Härad: Östbo Adress: Lund
Socken: Kärda Berättat av: Jarl Källgren
Uppteckningsår: 1941 Född år 1897 i Kärda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jarl var en gammal kusk som tjänade under min farfars och fars tid ända till på 1880-talet och ~~an~~ brukade alltid sätta ut gröt i stallet till tomten. Han brukade på julafton hämta gröt ifrån köket och den satte han alltid inne i en ~~box~~ i stallet där det stod en häst och grötfatet sattes i ett hörn av ~~boxen~~, där hästen gick lös omkring.

Seden upphörde när Jarl dog.

Skriv endast på denna sida!